

CE FACI TU AICI?

Mulțumesc, frate Neville. Așa cum am spus, în această dimineață, este întotdeauna bine să vii în casa Domnului.

² Eu eram cumva în noțiunea de a chema o domnișoară mică aici, în seara aceasta, să cânte o cântare pe care am auzit-o pe ea cântând în casa mea, zilele trecute. Cred că noi încă avem timp pentru aceasta, dacă ea nu este prea sfioasă. Domnișoară Jefferies, ce crezi despre asta, acea cântare mică care ai cântat-o acolo? Eu am venit înăuntru și am auzit-o fiind cântată, și mi-a plăcut tare bine. Și eu sper că nu te fac de rușine, să-ți cer să o cânti iarăși. *Spune-Mi Numele Lui*, sau așa ceva. Nu este acela? Mi-ar place să o aud din nou. Eu știu că o să vă placă la toți.

³ [Porțiune neînregistrată pe bandă. Sora Jefferies cântă *Spune-Mi Numele Lui Din Nou*—Ed.]

⁴ Oh, eu doar iubesc asta! Eu iubesc Numele Lui. Știți ce m-a cauzat să mă gândesc la asta, căci am avut pe domnița să-l cânte? Ea este o prietenă mică de școală cu fetița mea, Rebekah. Și eu eram înapoi, cealaltă dimineață, făcând ceva în cameră, și am auzit cântarea aceea. Și m-am gândit, „Ei bine, eu doar o să o pun să cânte asta în biserică cândva.”

⁵ Pe drum în jos, am luat copiii la școală, și am vorbit cu ea despre a cânta. Și ea a spus, „Tocmai m-am sculat . . .” s-ar putea să nu o spun în aceleași cuvinte. Dar ea a zis, „M-am sculat noaptea trecută, sau, și eram în pat, și mă gândeam la cântarea aceea, și am primit așa o binecuvântare!”

⁶ Ei bine, m-am gândit, „Asta-i remarcabil, pentru o fată adolescentă, vorbind despre Duhul Sfânt să o binecuvânteze, mai ales în această comunitate, în acest oraș.” Noi avem nevoie de mai multe fete adolescente ca ea. Da.

⁷ Cealaltă fetiță care tocmai a cântat, la fel, aici, cu câteva minute în urmă. Eu nu-i știu numele, dar mă bucur de copilașii aceia, fetițe adolescente, cântând. Știți voi că, umblarea care noi o facem face un exemplu pentru alții? Într-adevăr face.

⁸ O poveste veche cu câțiva ani în urmă, în Anglia, era un om. El s-a gândit să meargă afară și să aibă o mică băutură prietenească la timpul Crăciunului, doar pentru părătie. Și el a mers afară printre vecinii lui și el schimba cadouri, și fiecare îi spunea, „Acum, John, doar ia o băutură din aceasta.” Și o sorbitură mică *aici* și o sorbitură mică *acolo*, și el a ajuns foarte intoxicat.

⁹ Și în drumul lui spre casă, a venit o zăpadă, de vreo șase țoli. Și—și băiețașul lui mergea după el. El nu îl putea căra; era prea beat. Și el era în drumul lui spre casă, și el s-a întâmplat să se

întoarce în jur și să observe pe băiețușul lui chiar aproape că se tăvălește în zăpadă. Și a zis, „Fiule, de ce te tăvălești în zăpadă?”

¹⁰ El a zis, „Tati, eu încerc să urmez în urmele pașilor tăi.” Și el l-a ridicat pe micul băiețel în brațele lui, și a zis, „Dumnezeule, din această zi înainte, eu nu voi mai lua o altă băutură.”

¹¹ Cineva o să-ți urmeze în urmele pașilor tăi. Să umblăm linia aceea dreaptă, de la leagăn până la Calvar. Aceia sunt pașii; să-i avem ca să pășească pe ele.

¹² Acum, știu că în seara aceasta este seară de Împărtășire. Și eu voi avea doar un timp scurt să vă vorbesc în Cuvânt. Și mie—mie îmi place să vorbesc despre El, deoarece El este așa de real pentru mine.

¹³ Eu citeam un mic articol cândva în urmă, gândindu-mă înapoi din nou la fete. Aceasta s-a întâmplat acolo în Vest. Era o noapte urlătoare, furtunoasă, și vânturile mari. Și acolo erau niște oameni care aveau o adunare de rugăciune. Și acea care a condus adunarea de rugăciune era o doamnă mică foarte atrăgătoare. Fără să se gândească la pericolul în care ar fi ea, dar ea locuia cumva la colțul opus de orașel. Și de obicei pe străzi erau mulți oameni la timpul acela din noapte. Când adunarea de rugăciune s-a încheiat, cântările lor au fost către Domnul, și inimile lor erau fericite. Și eu presupun, într-un total, ei cumva s-au simțit ca Fratele Beeler cu un timp în urmă când el mărturisea. Doar așa de fericiți, ei nu puteau stăpâni bucuria, și doar au trebuit să o lase să se ruleze afară într-un fel. După ce ultimul „amin” s-a spus, ei toți și-au croit drumul spre casele lor.

¹⁴ Și micuța, doamnă tânără, și-a luat paltonul, și și-a tras gulerul sus, și l-a încheiat în față, și a pornit în jos pe stradă. Și ea a ajuns să afle că noaptea rece i-a mânat pe toți înăuntru la propriile lor șemineuri. Și ea s-a aflat singură pe străzi. Și se părea ca și cum un pericol a început să o bântuie.

¹⁵ Voi știți, eu sunt așa de bucuros că Duhul Sfânt ne poate avertiza de lucruri care vin; să scăpăm de acele pericole.

¹⁶ Și ea nu s-a gândit niciodată să-i fie teamă. Și ea doar a început să cânte acea cântare veche: *Nu, Niciodată Singur*. Și așa cum mergea ea înainte prin oraș, se părea că nimeni nu urma să o deranjeze, dar dintr-o dată acolo s-a ridicat frica aceea mare din nou. Și ea s-a întâmplat să se uite, stând aproape, și acolo stătea un om cu o adevărată arătare hidoasă, uitându-se drept la ea, ținându-și mâinile în afară așa, venind înspre ea.

¹⁷ Nu era nici o cale să scape. Și aceasta-i o poveste adevărată. Deci ea nu putea fugi; el ar prinde-o. Era numai un singur lucru de făcut. Ea nu putea țipa. Vânturile suflau așa de tare, aproape să-i ridice trupul de pe stradă. Ea nu ar face pe nimeni să audă. Și zăpada doar te orbea.

18 Și era numai un singur lucru de făcut, acela era să se roage. Deci ea a început, sub glasul ei, să șoptească o rugăciune către Dumnezeu. Și ea a zis, că ea nu știa de unde a venit asta, dar, dintr-o dată, la marginea ușii, stătea un câine mare uriaș. Și el își avea perii în sus, și el a mers afară lângă ea, și a venit pe partea pe care ar fi omul, și a început să mârâie rău, așa cum el a trecut pe lângă om. Și îndată ce omul a mers înainte în jos pe stradă, câinele s-a întors și a mers înapoi și s-a culcat jos în ușă.

19 Dumnezeu va avea grijă de Ai Lui. Dumnezeu, uneori, El lucrează chiar printr-un câine sau un animal, sau pe altă cale, să arate Slava Lui și ocrotirea Lui. Sunt așa de fericit că eu Îl cunosc în iertarea păcatelor mele, și cu asigurarea că păcatele mele sunt sub Sânge, așa cum eu le mărturisesc Lui zilnic.

20 Azi dimineață, în Mesaj, eu poate că am părut puțin tăios sau puțin dur, dar nu prea mult ca un text pentru un—un serviciu de vindecare. Dar eu am trăit destul de mult să știu aceasta, Frate Tony, dacă un om va face doar așa cum se simte călăuzit să facă, Dumnezeu s-a îngrijit de restul, într-un mod maestru. Prima dată când s-a întâmplat vreodată așa, aici. Noi de obicei dăm cartonașe de rugăciune, și ridicăm poporul în picioare. Dar Duhul Sfânt m-a pus să întreb câți străini erau în clădire, care o va acoperi complet. Și atunci El le-a făcut cunoscut dorințele lor. Și . . . și a pronunțat vindecările lor și așa mai departe. Doar merge să arate, că, „Ascultarea este mai bună decât jertfa, ascultând la . . . și grăsimea berbecilor.”

21 Astfel, în seara aceasta, eu am ales o mică Scriptură aici doar pentru câteva momente, să vorbesc. Și înainte să facem asta, să ne plecăm capetele doar un moment în rugăciune.

22 Doamne, Tu ești Dumnezeu, pentru totdeauna. Și noi îți mulțumim și Te laudăm pentru privilegiul care îl avem, să venim înaintea Ta, pe calea rugăciunii. Știind aceasta, întâi, că ne este promis nouă, că, „Dacă cereți ceva în Numele Meu, Eu o voi face.” Și noi avem asigurarea că Tu ne vei acorda cererea.

23 Și s-a făcut deja așa de mult, în seara aceasta, încât noi simțim că dacă am încheia doar serviciul și ne-am duce acasă, noi am putea spune, „A fost bine să fim aici.” Să auzim aceste cântări ale Sionului, cântate în audiență! Să auzim pe oameni așa cum ei își dau glasurile lor în rugăciune, și în meditații, și în imnuri! Cum zice Scriptura, „Făcând bucurie în inima ta, cântând cântări duhovnicești.” Să auzim pe aceste fete adolescente! În această oră întunecată, așa cum a fost exprimat în seara aceasta prin Fratele nostru Beeler, în care trăim noi, și să le auzim cântând cântările Sionului! Să auzim exprimarea Fratelui Beeler către Tine, cum el Te-a apreciat, și ce ai făcut Tu, și cum că Tu l-ai ologit, ca să îl lași să-și dea seama ce ar face el fără brațul acela acum. Aceasta doar merge să arate că noi suntem ocrotiți de harul și puterea Ta.

²⁴ Lasă ca noi toți să luăm aminte, în seara aceasta, Doamne. Căci, eu cred că este timpul ca noi să facem inventar, timpul de verificare, căci noi nu știm la ce timp urmează să fie timpul de ieșire-afară. Poate să fie mai târziu decât ne gândim. Deci să ne considerăm căile noastre, în seara aceasta, și gândurile noastre.

²⁵ Și noi ne-am ruga ca Tu să ne vorbești pentru câteva momente în Cuvânt, apoi binecuvântează-ne în serviciul de împărtășire după aceea. Așa cum luăm părțile frânte din această pâine kosher, și vin, care reprezintă trupul Tău frânt și Sângele vărsat, pentru iertarea păcatelor noastre.

²⁶ Prea iubitul nostru păstor, în seara aceasta, nu s-a simțit prea bine. Dar, în convorbirea noastră telefonică, el a pus aceasta pe altar. Eu sunt sigur că Tu o vei primi, Doamne. Și ofer în continuare o rugăciune pentru el, căci noi îl iubim și avem nevoie de el. Ne rugăm pentru el și familia lui, și pentru fiecare familie care este aici, și pentru toate cererile rostite în seara aceasta, și cele în tăcere, de asemenea.

²⁷ Binecuvântă-ne mai departe în adunare. Căci noi o cerem în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

²⁸ Eu vreau să citesc doar o mică porțiune din Scripturi aici, aflată în Întâi Regi 19, și începând la al 9-lea verset.

Și el a venit acolo la o peșteră, și s-a adăpostit acolo; și, iată, cuvântul Domnului a venit la el, și . . . i-a zis, Ce faci tu aici, Ilie?

Și el a zis, eu am fost zelos, sau gelos pentru DOMNUL Dumnezeuul oștirilor: și pentru că copiii lui din Israel au părăsit legământul tău, au dărâmat altarele tale, și a ucis cu sabia profeții tăi; și eu, chiar eu, singur, am rămas; și ei îmi caută viața, să o ia . . .

Și el a zis, Ieși, și stai pe munte înaintea DOMNULUI. Și, iată, DOMNUL a trecut pe lângă peșteră, și un mare vânt de furtună a mers și a despicat muntele, și a rupt stâncile în bucăți înaintea DOMNULUI; dar DOMNUL nu era în vânt: și după vânt un cutremur; dar DOMNUL nu era în cutremur:

Și după cutremur . . . foc; dar DOMNUL nu era în foc: și după foc un glas mic liniștit.

Și a fost așa, când Ilie l-a auzit, că el și-a înfășurat fața în mantaua lui, și a mers afară, și a stat în intrarea peșterii. Și, iată, că a venit un glas la el, și a zis, Ce faci tu aici, Ilie?

²⁹ Eu vreau să iau pentru un text, pentru câteva momente: *Ce Faci Tu Aici?*

³⁰ Ilie a avut o zi grea. El a fost pe Muntele Carmel, și a văzut slava Domnului venind jos. El s-a rugat pentru foc din cer, și—și apoi s-a rugat să plouă jos pe pământ. Și sub toată această

încordare, nervii lui erau aproape zdrobiți. Oh, cum pot eu simți pentru el!

³¹ Și aici noi îl aflăm, mai întâi, predicând la o națiune de oameni decăzuți. Și la o Izabelă care vroia calea ei. Și poporul a ajuns la un loc în care ei au părăsit pe Dumnezeu, au părăsit toate promisiunile Lui și toate poruncile Lui, și nu mai țineau statutele Lui, și nu-i păsa nimic de El. Și Ilie, în mijlocul tuturor acestora, el nu putea să compromită. El trebuia să stea adevărat față de convingerile lui. Oh, cum reflectează aceea în această zi!

³² Și ei aveau o regină acolo, cu numele de Izabela. Și ea a condus pe toți copiii lui Israel în rătăcire, cu felul ei modern fantastic de trăire. Ea i-a cauzat să comită precurvie și să facă lucruri rele. Dacă aceea nu este o paralelă bună la ziua de azi!

³³ Dar, Ilie, în mijlocul la toate acestea... Totuși, mulți din copiii lui Israel, mii de ei, au compromis, și au vrut să trăiască tendința modernă de viață. Totuși, Ilie nu vroia să compromită. El i-a spus Izabelei locul ei și cum trebuie ea să facă. Oh, ea a urât pe acel profet. Dar, tot la fel, ea nu vroia să-l pretindă, dar el era păstorul ei.

³⁴ Oh, se întâmplă de multe ori că ei nu vor să pretindă asta, dar un om trimis de Dumnezeu la o comunitate este un păstor al întregii comunități, fie că el este Baptist, Presbiterian, sau cine este acesta. Dumnezeu unge pe omul Lui, și el nu va compromite. Și oamenii uneori îl urăsc, din cauză că el stă pentru Adevăr, și totuși el este păstorul lui Dumnezeu pentru ora aceea.

³⁵ Oh, ea l-a disprețuit. Ea ar fi făcut orice putea ea ca să-l omoară, dar totuși el era adevărat față de principiile lui Dumnezeu și standardele lui Dumnezeu. Petrecerile ei moderne și sociale, și vopsirea feței ei, și portul hainelor ei, au poluat națiunea. Și bătrânul Ilie nu era ușor. El i-a spus chiar unde stătea ea.

³⁶ Dumnezeu să ne trimită mai mulți Ilie în această zi, care nu vor compromite cu păcatul; cineva care va predica Adevărul, nu contează cât de rău rănește. Dumnezeu încă are slujitori în fiecare comunitate, care nu vor compromite cu lucrurile din lume.

³⁷ Lui Ilie nu i-a plăcut tendința modernă a lucrurilor, așa că el a stat adevărat față de Dumnezeu. Și confruntarea a venit. Și confruntarea a venit din nou.

³⁸ Și Ilie, pe Muntele Carmel, când ei se gândeau că toate zilele minunilor au trecut, și că nu mai putea fi nimic altceva ca minuni, acolo era un om care a crezut în aceasta. Și el a zis, „Aduceți sus pe toți profeții voștri. Aduceți-i aici sus pe munte, și să dovedim și să vedem cine este Dumnezeu.” Eu iubesc Scriptura aceea.

³⁹ Oh, dacă a existat vreodată un timp, într-un loc, în care adevărata Putere a lui Dumnezeu s-ar cuveni să fie manifestată, este astăzi. Haideți să dovedim ce este Dumnezeu.

⁴⁰ Dacă educația este calea afară spre libertate, de ce nu acționează aceasta? Dacă starea socială, și așa mai departe, este calea de ieșire, de ce nu acționează aceasta? Dacă a plăti alte națiuni să fie prietenii noștri. . . Și noi aflăm că ei își întorc călcâii împotriva noastră, de îndată ce pot. Și tu nu poți cumpăra prietenia cu bani. Prietenia este un dar al lui Dumnezeu. Dacă marile biserici și marii învățători sunt calea de ieșire, de ce nu avem noi atunci mai mult din Dumnezeu în comunitățile noastre? De ce este că noi suntem într-o mișcare constantă învers? Dacă programul educațional, și amvonul bine instruit, și corul bine instruit, și noi constant ne îndepărtăm mai mult de Dumnezeu, tot timpul, atunci aceasta nu va merge.

⁴¹ Ce a făcut știința? Știința, voi ziceți, „Va veni timpul când știința poate să facă *aceasta* și să facă *aceea*.” Ce au făcut ei? Ei ne-au adus la un punct încât ei distrug întreaga lume. Ce fac ei? Ei ruinează lumea în loc să o facă mai bună.

⁴² Nu cu mult în urmă, când Căpitanul Al Ferrar de la FBI, peste părțile juvenile ale Statelor Unite, m-a primit în biroul lui; după ce eu l-am călăuzit la Cristos, jos în galeria de tragere. A zis, „Frate Branham, eu sunt un Baptist. Eu aud că tu erai un Baptist.”

Am zis, „Da, domnule.”

⁴³ El a zis, „Dar eu nu am primit acel Duh Sfânt despre care vorbești tu.” El a zis, „Tu crezi că Acesta ar fi pentru mine?”

Am zis, „Da domnule.”

⁴⁴ El a zis, „Păi, eu voi comanda o suită frumoasă pe undeva într-o cameră frumoasă de hotel. Și haidem tu și cu mine să mergem acolo sus, și poate că El va veni la camera de hotel și să mă umple cu Duhul Lui.”

Am zis, „Tu nu trebuie să ai un ho- . . . trebuie să ai o suită de hotel.”

A zis, „Păi, unde m-ar întâlni El?”

Am zis, „Chiar aici.”

⁴⁵ El a zis, „El nu ar veni în această galerie, ar face-o El, o galerie de tragere aici?”

⁴⁶ Am zis, „El a mers în pânțele unei balene pentru unul; într-un cuptor aprins pentru altul. El te va întâlni pe orice teren pe care tu Îl vei întâlni.” Sigur. Dumnezeu vrea să te întâlnească. El vrea să stea de vorbă cu tine. El va veni acolo unde ești tu.

⁴⁷ Acum, Izabela a poluat țara. Și nervii lui Ilie erau într-o încordare, și el a înfăptuit minuni mari și a făcut semne pe deal, să dovedească că Dumnezeu încă era Dumnezeu, și putea

să răspundă pe calea unei minuni. Și ce a adus, ca rezultate? O amenințare pentru propria lui viață. Ce a adus în loc de o trezire universală? A adus o amenințare la viața lui.

⁴⁸ Izabela, când Ahab i-a spus aceste lucruri, ea a zis, „Fie ca dumnezeii să-mi facă mie, și mai mult, de asemenea, dacă eu nu-i tai capul pe la vremea aceasta mâine seară.”

⁴⁹ Și Ilie care încerca, cu o inimă în el, de la Dumnezeu, încerca să arate poporului că Dumnezeu încă era Dumnezeu. Și aceasta s-a întors asupra lui. Și el a fugit afară în pustiu când el a auzit asta. Și acolo s-a culcat sub ienupăr, încercând să afle consolare. El a—el l-a trimis pe slujitorul lui să plece, și l-a părăsit.

⁵⁰ Acum, povestea noastră merge în trei locuri diferite. Unul, Muntele Carmel; următorul, sub ienupăr; și al treilea loc unde-l întâlnește Dumnezeu, el este într-o peșteră.

⁵¹ Și este foarte ciudat. Păstorul de aici știe, și alți lucrători. Priviți, după Muntele vostru Carmel, voi veți avea un ienupăr. Oricând un om are o binecuvântare, și Puterea lui Dumnezeu se revarsă jos și face ceva pentru tine, atenție, Satana este pe urme. Doar țineți minte, următoarea zi, acea zi de Luni, după o zi bună de Duminică, urmează să fie un lucru greu, deoarece el urmează să facă tot ce poate el să scoată acea încredere afară din voi, pe care Duhul Sfânt a instilat-o în voi cu o zi înainte.

Deci, Ilie a avut o zi mare. Și el era agitat, oricum.

⁵² Toți profeții sunt . . . erau declarați nebuni. Isus Cristos a fost declarat nebun. Fiecare din apostoli au fost declarați nebuni, de către public, pentru că slujba lor era așa de supranaturală încât oamenii credeau că ei erau ieșiți din minți. Toți care trăiesc evlavios în Cristos Isus vor suferi persecuții. Tu devii o persoană diferită.

⁵³ Așa cum Fratele Beeler a spus despre semnul lui în spate, tu devii născut din nou. Tu devii o creatură nouă în Cristos. Lucrurile vechi au trecut. Lucrurile carnale ale lumii nu mai au o stăpânire asupra ta, și tu nu mai ai nici o stăpânire asupra lor, când tu ai trecut de la moarte la Viață.

⁵⁴ Când Dumnezeu pune stăpânire pe un om, primul lucru care El îl face într-o biserică este să o aducă de la cele lumești la sfințenie, și El o aduce de la moarte la Viață. Este născută din nou. Este nouă. Ideile ei sunt noi. Ce avem noi nevoie este o trezire ca aceea, astăzi. Într-adevăr este adevărat. Oh, noi am avut o scufundare a Duhului. Noi am avut binecuvântări spirituale și izbucniri spirituale, dar noi nu mai avem nevoie de aceea. Noi avem nevoie de o trezire a Duhului viului Dumnezeu, în inimile oamenilor. Noi nu avem nevoie atât de mult de scufundările Duhului, sau deșteptări spirituale. Noi avem nevoie de o trezire, aceea este, a trezi ceea ce avem. Nu o deșteptare spirituală; uneori aceea cauzează gloate amestecate. Ci noi avem

nevoie de o trezire care va cerne, va scutura, și va tăia afară toate lucrurile.

⁵⁵ Cum ai sta lângă malul mării. Eu vorbeam cu niște frați acolo în Puerto Rico cu câteva săptămâni în urmă. Căci, când am văzut marea cea mare, și o mare furtună, valurile erau mai înalte decât acest tabernacol. Și am zis, „Voi știți ce? Ea nu are nici un strop de apă mai mult în ea decât atunci când ea este perfect calmă. Dar, ce face frământarea și săritura aceea, și ce înseamnă asta? Ea aruncă tot gunoiul afară din ea, pe mal.”

⁵⁶ Asta-i ce are nevoie Biserica, este o trezire, să scuture de la Ea toate cele lumești și lucrurile lumii, și să aducă înapoi puritatea și sfințenia lui Dumnezeu, în inimile credincioșilor Ei, umilință.

⁵⁷ Păi, oamenii, ca să-i convină, ei nu obțin o trezire din când în când, pe duhul lor, ei devin așa de firești și așa de indiferenți, încât ei devin cu stil de sine, rigizi, de sine neprihăniți. Ei citesc și studiază, și aceea-i bine, dar acela nu-i lucrul despre care vorbim noi. Voi știți mai mult despre Cuvânt. Este bine să cunoști Cuvântul, dar este mai bine să cunoști Autorul Cuvântului. Vedeți? Acel mic Ceva pe care îl lăsați afară, acel Ceva în inimă care vă face ceea ce sunteți, acela-i lucrul.

⁵⁸ Și eu vă spun, Ilie, și nervii lui pe muchie, oricum, mie întotdeauna mi-a părut rău de el, nervii lui erau aproape gata să se rupă, oricum, și acea mare izbitură de la Izabela a terminat lovitura. Apoi el a fugit, și a mers în sălbăticie și s-a culcat sub ienupăr.

⁵⁹ Oh, acea experiență a ienupărului! Sunt mulți dintre noi care ne aflăm sub ienupăr. Eu ajung acolo sub el, de multe ori, într-un loc în care nu știi ce să faci. Ești neliniștit. În mod franc, eu sunt sub aceasta acum, și mă întreb, „O Dumnezeule, ce vrei Tu ca eu să fac?”

⁶⁰ Voi știți, oamenii sub ienupăr sunt ca Ilie, le place să doarmă. Eu—eu predic la mai mulți oameni obosiți decât oricare în lume. Oamenii sunt așa de obosiți. Ei—ei—ei—ei sunt așa de încordați mintal încât ei umple instituțiile de nebuni și spitalele, peste tot. Ei au mers într-o astfel de stare nervoasă încât ei nu știu ce cred, și ce vor. Ei doar zac acolo. Ei nu știu ce să facă. Oh, este o priveriște așa de tristă.

⁶¹ Ascultă aici, fratele meu. Tu nu poți scăpa de asta prin băutură. Tu nu poți să scapi de asta prin strigăt. Nici nu poți juca cărți până să o amorțești. Și ai putea să faci o mie de sieste și să încerci să dormi să scapi de asta, și nu vei reuși să o faci. Toate remediile noastre mărunte, singurul lucru care-l fac este să ajute simptomele. Noi trebuie să avem un leac pentru boală. Noi trebuie să avem un . . . Toți psihiatrții din lume nu o pot lecui. Aceasta ajută numai simptomele. Leacul este în Sângele lui Isus Cristos. Nu să iei o odihnă la malul mării. Nu să mergi să iei

un imn, un cor să cânti imnuri. Asta-i ce noi încercăm să facem, astăzi, să scăpăm de asta prin a cânta.

⁶² „Oh, noi ne vom face ca ai lui Jones.” Și noi—noi încercăm să facem ceva diferit, încercăm să o eliminăm prin educație. Există numai un singur fel să o faci, acela-i, să înfrunți faptele. Așa este. Oh, dacă tu ești necăjit și tulburat, nu te înscrie la biserică. Vino la Cristos. Acela este singurul remediu. Nu te înscrie și să întorci o pagină nouă. Doar obține o Viață nouă. Cristos este răspunsul.

⁶³ Acolo zăcea, sub ienupăr. El nu știa ce să facă. Nervii lui erau zdrobiți. El tremura. El plângea, fără îndoială. Și era într-o stare groaznică.

⁶⁴ Mulți dintre noi au atins locurile acelea, mai ales după o experiență a Muntelui Carmel. Mi s-a pus întrebarea, zilele trecute, de cineva, despre asta. Și cum că . . . Ce am face . . . Ce putem, noi, face? Ce se poate face pentru noi la timpul acela? Există numai un singur lucru de făcut: încredințează-te lui Dumnezeu. Acum, eu știu că un om se poate supraexploata, și un om se poate subexploata, un om.

⁶⁵ Dumnezeu a știut că omul acesta avea nevoie de hrană. El avea nevoie să mănânce ceva. Și sub acest loc aici, unde era el culcat, Dumnezeu a trebuit să facă ceva pentru el.

⁶⁶ Dumnezeu trebuie să facă ceva pentru fiecare om care vine sub ienupăr, sau el va avea o criză. El trebuie să o facă, dacă slujitorul Lui zace sub pom, acolo, și nu știe ce să facă. El și-a îndeplinit însărcinarea lui.

Ilie a zis, „O Doamne, lasă-mă să mor.”

⁶⁷ Eu am avut simțurile acelea după ce am ieșit dintr-o adunare, și se părea că am încercat, și am predicat, și am implorat, și am constrâns, și am văzut Îngerul lui Dumnezeu trecând printr-o adunare și să facă semne și minuni. Și să șed afară într-o mașină, și să-i aud strigând, să zică, „Acea nu a fost nimic decât psihologie. Nu este nimic de Aceasta. Nimic de Aceasta. Aceasta este tot nonsens.”

⁶⁸ Oh, atunci eu mă târăsc sub ienupăr. Mă gândesc, „Doamne, de ce Tu—de ce mai lăsat Tu să o fac? Ce se poate face?” Dar noi toți atingem experiențele acelea. Dar, mila lui Iehova, pentru slujitorul Lui! Dumnezeu știe încercările tale. Doar să știți aceasta, El știe totul despre asta, așa că El vine jos.

⁶⁹ Și El știe că slujitorul Lui are nevoie de ceva odihnă, așa că El doar îl pune să doarmă pentru puțină vreme; în timp ce el este culcat acolo, așteptând să se refacă, sau se roagă să moară. „Doamne, părinții mei au murit, înaintea mea, și acum ia-mi viața. Eu am făcut deja destul. Am luptat o luptă bună, mi-am terminat alergarea.” Dar încă mai era lucru de făcut. Dumnezeu nu a terminat cu profetul Lui. El încă avea de lucru.

70 Nu contează cât de mult strigăm, și gândim *aceasta, aceea, sau cealaltă*, nimic nu ne poate lua până când Dumnezeu a terminat cu noi. Eu sunt așa de bucuros să știu asta.

71 Uneori simți parcă, așa cum am simțit eu o dată, mi-am pus un pistol la cap, să comit sinucidere, dar nu am putut să o fac. Mi-am luat jos mânușa, să o pun pe o linie de înaltă tensiune unde eu lucram, dar nu am putut să o fac. Ceva încă ținea. Același Dumnezeu care era cu Ilie, același Dumnezeu, astăzi! El m-a văzut sub ienupăr. Soția mea și bebelușul zăceau acolo în mormânt; și tăticul meu, fratele meu, și toți. Eu eram cam aproape dus, eu însumi. Eu m-am culcat sub ienupăr. Este greu. Și am ajuns la un punct, eram așa de ieșit din fire, că am încercat să fac un pistol să-mi impuște creierii afară; nu a putut să o facă. Vedeți? Încă mai este lucru de făcut. Ceva trebuia să se facă. Dumnezeu nu a terminat. El întotdeauna va avea grijă de tine.

72 Sărac, obosit, slujitor epuizat! El l-a văzut. El știa unde era el.

73 El știe unde ești tu, în seara aceasta. Tu poți fi sub un ienupăr, totul dus, dar, amintește-ți, El știe unde ești. Noi nu avem nevoie de prea multă reparație.

74 Cum a zis femeia de culoare, jos în Sud. Ea a avut un accident; o mașină a lovit-o. Și era . . . A rănit-o destul de rău, și—și avocatul a zis, „Vrei ca să dai în judecată pentru vătămare?”

75 Ea a zis, „Doamn-ie, ai milă! Nu, scumpule.” A zis, „Eu am destule vătămări. Eu vreau niște reparări.”

76 Și eu cred că ea a vorbit bine pentru această comunitate, și această biserică, în seara aceasta, și această Americă îndreptată spre iad. Ea nu este decăzută; ea este deja dusă. Ea nu este—ea nu este pe drumul ei spre iad; ea deja a întâlnit iadul. Ea nu-i pierdută, urmează să fie pierdută; ea este deja pierdută. Ea nu are nevoie să dea în judecată pentru despăgubiri; ea are nevoie de o reparație. Acesta-i adevărul. El știe unde ești tu. El știe unde ești culcat.

77 Și El a trimis un Înger. Și Îngerul l-a atins, și el a adormit. Și când el s-a trezit, acolo erau ceva turte de mălai, sau un fel de turte, coapte, așezate alături de el. Și El a zis, „Ilie, scoală-te și mănâncă.” Iată harul lui Dumnezeu, pentru slujitorul Lui. Vedeți, El îl odihnea.

78 Voi știți, Isus a zis, „Veniți la o parte, în pustie, și hai să ne odihnim puțin.” Unii dintre acești tipi care cred că nu trebuie să se odihnească, aflăm că și ei se consumă destul de repede. Dacă ei nu iau odihnă, ei se află prăbușiți pe undeva. Eu cred că acolo-i unde este Fratele nostru Billy Graham, în seara aceasta, încercând să depășească măsura. Aceste trupuri umane sunt tari, dar ele au nevoie de odihnă.

79 Atunci tu poți lua puțină odihnă, și mergi undeva, și ei te vor critica, spun, „Am crezut că el era un predicator. Uită-te la el, acolo afară pe mal, pescuind,” sau ceva de felul acela. Dar aceea nu contează. Iehova va purta de grijă de ai Lui.

80 Și în timp ce el era culcat acolo, sub pom, epuizat și amărât, Dumnezeu i-a liniștit nervii. El l-a hrănit. El l-a trezit din nou, și iarăși l-a hrănit, și l-a pus înapoi să doarmă.

81 Voi știți, eu adesea m-am întrebat ce era în turtele acelea. Ce fel de vitamină a primit el în turtele acelea? Oricum, orice era înăuntru acolo, aceasta l-a ținut patruzeci de zile și patruzeci de nopți. El a mers prin tăria acelor turte.

82 Dumnezeu știe, în seara aceasta, că eu am nevoie de câteva din ele. Și eu sunt sigur că această biserică are nevoie de câteva din ele. Veniți la o parte, departe de lume, și haideți să ne odihnim o vreme. Haideți să vorbim o vreme.

83 Voi nu aveți timp de odihnă, ziceți voi. John Wesley a spus asta, o dată. El a zis, „Mi-e teamă să mă odihnesc. Eu nu am timp să mă odihnesc.” Și tu te afli zdrobit, dacă tu nu iei aceste odihne.

84 Și noi aflăm, atunci, că el a mers patruzeci de zile și nopți, și Dumnezeu l-a localizat, stând, sau retras într-o peșteră. Și Dumnezeu a vrut să-i atragă atenția. Deci acolo era o mare furtună care a trecut pe lângă, și aceasta a despiciat munții. A fost așa de puternică încât a zguduit stâncile, dar Dumnezeu nu era în furtună. Ea a mers înainte să meargă Dumnezeu. Și atunci a venit, iarăși, un mare cutremur care a zguduit pământul, dar, totuși, Dumnezeu nu era în cutremur. Și a venit un foc, dar Dumnezeu nu era în foc. Și atunci a venit un Glas domol liniștit, și Dumnezeu era în Glasul acela.

85 Și, frate, soră, eu am fost înapoi în peșteră destul de mult, și voi ați fost, de asemenea, ca să știți că acolo au fost multe cutremure zguduind în jur, multă gălăgie și certuri, și frecșuri, și lucruri ca acelea, și mari mitinguri. Dar unde a fost Dumnezeu, din aceasta? Acela-i motivul că am spus ce am spus azi dimineață. Trebuie să vină ceva mai adânc decât un serviciu de vindecare. Trebuie să vină ceva mai adânc decât un dar de a vorbi în limbi. Trebuie să fie ceva mai adânc decât un vâjâit de vânt puternic. Vântul a mers înainte, dar Dumnezeu nu era în el. Noi am avut vâjâit de vânturi puternice, peste toată țara, și senzații, și sânge în față, și în mâini, tot felul de semne. Dar unde este Dumnezeu?

86 Ilie a așteptat. Deși, el era un profet, dar el a ascultat la Acesta. El nu a mers afară să compare trezirile cu ei. El nu s-a dus să obțină cel mai mare cort în țară. El nu s-a dus să meargă la televiziune, și așa mai departe, cum am numi noi asta.

87 Toată cearta mare, și America este vinovată de a asculta la gălăgiile acelea. Oh, nouă ne place gălăgia, dar Dumnezeu nu

este în gălăgie. Deși, cât de onorabile și lucruri, așa cum sunt ele, totuși, Dumnezeu nu este în gălăgie. Dacă aceea ar fi fost așa, când Africanii bat tam-tamura, voi niciodată nu ați auzit așa o gălăgie și ritm. Dumnezeu nu era în aceasta. Și noi am avut vâjâit de vânturi puternice. Noi am avut tot felul de focuri, și cutremure, și scuturături, și mari treziri, și lucruri ca acelea. Dumnezeu nu era în aceasta. Dacă ar fi fost, s-ar fi arătat de la sine.

⁸⁸ Dar, după aceea, a venit un Glas domol liniștit, atunci Dumnezeu era în Glas.

⁸⁹ Asta-i ce gândesc eu astăzi, prieteni. Noi oamenii suntem așa de—așa de purtați la o parte cu toată gălăgia. Deci, America iubește gălăgia. Priviți ce fac ei. Ei pornesc aceste radiouri vechi, tot atât de tare cât pot ei, cu rock-and-roll, și boogie-woogie, tot felul de chestii de genul ăsta. Ei trebuie să-l aibă așa de tare, încât îți va sparge timpanele, aproape, toată gălăgia, la orice oră din zi.

⁹⁰ Și în biserică, noi batem tamburinele, noi am alergat în sus și-n jos, și am strigat și am țipat, și am chiuit, și am avut un timp măreț ca acela. Nimic împotriva acestuia, dar unde era Dumnezeu în aceasta? Ce a făcut aceasta? Ne-a frânt în bucăți mici, numiți Adunările lui Dumnezeu, biserica lui Dumnezeu, Unitarieni Penticostali Uniți, toate aceste alte mici denominațiuni diferite. Dumnezeu nu era în aceasta. Este un premergător al lui Dumnezeu. Este un cadru.

⁹¹ Când voi vedeți așa numita Creștinătate astăzi, oamenii care merg la biserici și—și trăiesc aceste vieți demne, și se duc afară și tăgăduiesc vindecarea, și tăgăduiesc Puterea lui Dumnezeu, și tăgăduiesc o viață consacrată, numindu-vă „fanatici,” amintiți-vă, aceea-i cadru. Acea-i... Frate Woods, eu cred că tu o numești lucrare de schelă. Acea-i un fals. Acea-i o ramă care merge pe exterior. Dumnezeu doar stă pe ea, să zidească clădirea. Slavă lui Dumnezeu! Este doar un cadru fals care va fi dărâmat.

⁹² Noi am bătut din palme, și am zis, „Slavă lui Dumnezeu! Când tu strigi, tu Îl ai.” Metodistii au spus asta, Nazarinienii. Ei au aflat că ei nu L-au avut.

⁹³ Penticostalul a zis, „Bate din palme și strigă, până când vorbești în limbi. Tu Îl ai.” Dar noi am aflat că nu L-am avut.

⁹⁴ Există încă un lucru rămas. „Și, Dumnezeule, du-mă la o peșteră unde eu Îl pot afla.” Haideți să luăm acel Glas domol liniștit, acel Ceva care pune crema în viață. Acel Ceva, care, „Chiar dacă vorbești cu limbi omenești și Îngerești, și nu ai Acea, tu nu ești nimic. Deși tu poți prooroci și vorbi în limbi, și arăți semne și minuni, și lucrezi miracole și semne mari, dar, dacă acel micuț, Glas domol liniștit nu este înăuntru acolo, tu nu ești nimic,” zice Scriptura. După asta ascultăm noi acum.

95 Noi am avut tunetele. Noi am avut focul. Noi am avut vâjâitul de vânt și cutremurele. Dar, „Dumnezeule, trimite-ne Glasul domol liniștit.” Asta-i ce avem noi nevoie. Ascultă, frate. Noi avem nevoie de acel Glas domol liniștit, un Glas domol liniștit care a vorbit.

96 Isus. Au zis, „Tu nu îți puteai auzi Glasul în stradă. Tu nu L-ai auzit plângând.” El a fost modelul nostru. Priviți la El. El a fost comparat, Duhul Lui, ca un porumbel, blând.

97 Lucrurile mărețe sunt lucruri liniștite. Ați știut voi asta, prieteni? Ascultați. Soarele, care dă viața pe pământ, la fiecare lucru viu, în viața botanică, viața plantelor, viața pomilor, câte altele, acesta aduce viață, soarele aduce. Și el poate trage un milion de galoane de apă de la pământ, și face mai puțin zgomot decât putem noi scoate o găleată plină de la o pompă. Vedeți? Acestea sunt lucruri mari. Lucrurile liniștite sunt lucruri mari. Ați auzit vreodată lumea învârtindu-se? Ați auzit vreodată planetele așa cum trec ele prin orbite? Auziți vreodată una? Acelea sunt lucrurile mari. Ați auzit vreodată soarele răsărind?

98 Oh, noi gândim că trebuie să avem multă gălăgie, trebuie să avem o fanfară, să bată, o mulțime de sărituri sus și-n jos, sau noi nu avem o adunare bună. Noi credem că toți trebuie să fie deasupra, ei își bat palmele și lucruri. Noi credem că muzica trebuie să meargă într-un ritm, și fiecare să alerge în sus și-n jos pe culoar. Noi am avut asta. La ce a folosit asta? Unde este? Unde ne-a adus astăzi? Într-o grămadă de confuzie, o grămadă de denomițiuni; dezbinați, frăția ruinată. Cu certitudine, a făcut-o. Acesta era vechiul vierme rozător, și omida păroasă, și—și tot felul de gongi de acolo din urmă la început. Și Iov a văzut, sau . . . Ioel le-a văzut. „Ce a lăsat omida păroasă, a mâncat viermele rozător; ce a mâncat viermele rozător, a mâncat lăcusta,” și așa mai departe, până când noi am mâncat-o până jos la butuc.

99 Dar Scriptura zice, „Eu voi restaura, zice Domnul.” Noi așteptăm după ceva.

100 Din toată strigătura, noi am avut destulă explozie și gălăgie să—să convertim întreaga lume. Noi am avut suficiente urale și strigături și agitații. Încât, ce a făcut aceasta? Aceasta nu a zidit Biserica. A zidit denomițiuni. A făcut oameni să iese cu idei îngâmfate și cămăși îndesate. Mie nu-mi plac chestiile astea. Pășește afară pe platformă și zici, „Oh, uită-te la el. El este un prinț. Priviți cum este el îmbrăcat, doar cizelat și totul. El știe cum să—și facă vocalele, și așa mai departe.” Nu asta alege Dumnezeu.

101 Un profet a gândit asta, într-o zi. El se ducea să ungă un slujitor. El a zis, „El este cel mai mare în familie. El va arăta bine.” Dar Dumnezeu l-a refuzat.

102 Voi nu trebuie să aveți prinți, și—și așa mai departe, să stea acolo sus ca nu-știu-ce. Nu sunt hainele care le porți, sau

elocvența cu care vorbești. Este acel Ceva care-i înlăuntrul tău, acel Glas a lui Dumnezeu. Asta-i ceea ce este.

103 Profetul a trecut pe lângă altul, a zis, „Nu este el. Dumnezeu l-a refuzat.” A trecut de altul. A zis, „Nu mai ai pe altul?”

104 A zis, „Avem unul micuț, roșcovan, înapoi aici pe deal, păstorește oile.” Era David.

105 Când ei l-au adus pe acest ins micuț, roșcat, cu fața pistruiată pe acolo, și umerii lui mici, încovoiați, și o piele de oaie înfășurată în jurul lui, Dumnezeu a zis, „El este.”

106 Toate staturile voastre mari și cămășile umplute nu au mers cu Dumnezeu. Tu ai putea fi D.D.D., Ph.D., sau dublu-L.D. Tu ai putea fi episcop, papă, sau orice ai putea fi. Dar este nevoie de Dumnezeu să facă ceva din nimic. Atât timp cât tu poți fi acel nimic, Dumnezeu este acel Ceva. Atât timp cât tu te poți da la o parte din cale, atunci Dumnezeu poate veni înăuntru. Dar când tu ești așa de îndesat și țeapăn, până când tu ai cel mai mare și cel mai bun, tu nu ai nimic ce s-ar cuveni să ai: aceea este o inimă smerită înaintea lui Dumnezeu. Și noi știm asta, fraților. Cu certitudine. Sigur.

107 Voi niciodată nu ați văzut, sau . . . auzit să răsară soarele. Niciodată nu ați auzit asta. Ați ieșit vreodată afară, noaptea, să auziți cum cade roua? Ce am face noi fără ea? Vedeți, nu e nevoie de asta.

108 Eu vă spun un lucru acum. Este cel liniștit . . . Nu sunt apele învolburate care fac o gălăgie așa de mare, și sar în sus și-n jos, care reflectează frumusețea stelelor, în ea. Este iazul mic care-i adânc și liniștit, care reflectă frumusețea stelelor.

109 Ce avem noi nevoie, în seara aceasta, este acea adâncă, experiență bogată, acel Ceva jos în noi. Acesta—acesta nu trebuie să strige, deși ar putea. Dar noi punem tot accentul pe strigătul nostru. S-ar putea ca niciodată să nu vorbească în limbi, deși ar putea. Dar noi punem tot accentul pe asta. [Porțiune ne înregistrată pe bandă—Ed.]

110 Ar putea să nu participe la mitingul lui Billy Graham, mitingul lui Oral Roberts, sau mitingul meu. Nu este necesar. Ce trebuie să aibă este acea adâncime a Iubirii Eterne a lui Dumnezeu. Acel Duh înlăuntrul lui, care te face ceea ce ești.

111 Despre asta am vorbit eu, azi dimineață. Aceea-i ceea ce trăgeam eu, Biserica peste Calvar, înainte și înapoi. Să nu credeți că, pentru că ați vorbit în limbi, sau că știți atât de multe despre Scripturi, sau tu citești cărțile cuiva, și tu știi mai mult decât celălalt ins. El a zis, „Pune un semn pe aceia care suspină și plâng pentru urâciunile care se fac în cetate.” Pe cine ar însemna El în orașele noastre, în seara aceasta? Vedeți, este vorba de adâncimea Duhului, nu superficialitatea. Nu este coaja de pe—de pe nuca de hicolori care este bună. Este nuca de hicolori de sub coajă. Voi aveți

o coajă mare goală. Nu aveți nimic acolo dedesubt. Ceea ce avem nevoie, în seara aceasta, este adâncimea dragostei lui Dumnezeu.

112 Și când Ilie a auzit acel Glas domol liniștit, nimic nu l-a deranjat.

113 Ce ați auzit voi în toate acestea? Voi vă veți duce, în câteva zile. L-ați auzit pe Billy Graham. Îl veți auzi pe Oral Roberts. Îi veți auzi pe alții, oameni mari. Nimic împotriva acelor oameni; ei sunt slujitorii lui Dumnezeu. Dar nu ascultați la gălăgie. Auziți acel Glas domol liniștit, acea adâncime despre Ceva care vine în inima umană, care ia toată nesăbuința la o parte de la voi. Ia toată lumea la o parte de la voi. Te face să urăști lucrurile lumii și să iubești lucrurile lui Dumnezeu. Aceea-i adâncimea, acela-i lacul care reflectă stelele slavei Eterne a lui Dumnezeu. Acela-i lucrul care aduce lacrimi în ochi, aduce bucurie negrăită, și plină de slavă. Te face să stai când toate celelalte lucruri te vor părăsi. Te face . . . Când vine boala, sau chiar moartea însăși, încă are reflectarea binecuvântărilor lui Dumnezeu în ea; acel bazin mic care este adânc, și reflectă cerurile, nu freamătul și zgomotul apei. Apele învolburate nu sunt foarte adânci. Apele liniștite sunt cele care sunt adânci.

114 Fie ca Dumnezeu să ne ajute, în seara aceasta, prieteni, așa cum venim la masa de Împărțășire, să ne amintim asta că nu contează ce facem pe dinafară, cât de multe lucruri bune facem. . .

115 Ziceți, „Păi, Frate Branham, eu merg la biserică. Eu încerc să trăiesc cât pot de bine.” Bine. Nu există nimic împotriva acestui lucru, frate. „Eu am vorbit în limbi, Frate Branham. Eu am strigat în Duhul.” Asta-i bine. Dar nu despre asta vorbesc, frate. Și totuși nu este vorba de asta. Nu despre asta vorbesc.

116 Eu vorbesc despre acel Glas domol liniștit, acel Ceva bogat și regal. Că, le vedeam pe mămicile bătrâne când veneau în jos pe acest interval de aici, cu ani în urmă, lacrimile curgând de pe obrajii lor, când un băiat păcătos se ridica sus, să vină la altar.

117 Astăzi, eu fac o chemare, și văd că vine un băiat, ei șed și pocnesc gume de mestecat. Care-i treaba? Voi ați pierdut *auzul* la aceea.

118 Ce ați auzit voi? Ce auzi tu? Noi suntem la timpul sfârșitului.

119 Voi auziți la televizor, și la radio, în revistele voastre, în ziarele voastre, că acolo urmează să fie un vârtej peste această țară într-o zi. După ce ascultați voi, să auziți acea alarmă totală, radioul vostru pornit, toată ziua, cu tot nonsensul acela care se desfășoară, să auziți când vor cădea gloanțele, sau bombele? Eu nu ascult la treaba aceea.

120 Eu ascult să aud un Glas să zică, „Vino mai sus. Bine ai făcut, bunul și credinciosul Meu slujitor.”

¹²¹ Ce auzi tu? Voi știți, eu cred că noi suntem așa de interesați să ascultăm așa de aproape la toate lucrurile lumii, și lucruri ca acelea, că noi nu putem auzi acel mic Glas, domol liniștit.

¹²² Îi auzim pe păstorii noștri să zică, „Doar înscrieți-vă la biserică, și va fi în ordine.” Îi auzim pe unii din ei zicând, „Doar vorbește în limbi, totul s-a terminat.” Unii din ei zic, „Doar strigă, totul s-a terminat.”

¹²³ Voi nu puteți auzi acel Glas micuț, domol liniștit care pune Ceva bogat și adânc în viață, te face ce ar trebui să fii.

¹²⁴ Un grâu nu rodește grâu din cauză că este pe o viță sau pe o tulpină. Și buruiiana este pe o tulpină. Dar este nevoie de viața în acea viță să producă grâu. Apele care cad peste aceasta le va uda pe amândouă. Ele amândouă se vor bucura în aceasta. Ele amândouă vor crește în aceasta.

¹²⁵ Bărbați și femei pot să crească, strigând și laudând pe Dumnezeu, vorbind în limbi și să aparțină la biserică, dansând în Duhul și plătind zeciuiei, și totuși să nu fie, în inima lor, acel Glas domol liniștit al dragostei bogate, adânci a lui Dumnezeu.

¹²⁶ „Chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars ca o jertfă, și nu am dragoste, eu nu sunt nimic. Chiar dacă îmi dau toate bunurile să hrănesc pe cei săraci, tot nu sunt nimic. Am credință să mut munții, tot nu sunt nimic. Eu—eu—eu să vorbesc în limbi, omenești și Îngerești, tot nu sunt nimic.” Vedeți? Este acel Glas domol liniștit care vorbește jos în inima ta, care schimbă fiecare atitudine, face natura diferită, și tu devii o creatură nouă în Cristos.

¹²⁷ Ce auzi tu? Depinde după ce ascuți, prietene. Dacă ascuți, auzi . . . nu nicio remarcă, nicio reflecție, dar dacă tu ascuți, auzi de o mare trezire pe undeva, unde sunt adunate zece mii de persoane, mergi înainte; tu ascuți la lucrul greșit. „Eu mă voi duce acolo să văd. Ei spun că ei au mulțimi mari.” Asta nu contează deloc. Cursele de întrecere au aceea. Toate celelalte au asta. Rockiștii au asta.

„Eu mă duc acolo să . . . Eu mă duc acolo pentru altceva.”

¹²⁸ Dacă te duci pentru orice altceva dar . . . Dacă tu ascuți după orice altceva în afară de acel Glas domol liniștit, du-te înapoi în peșteră. Du-te înapoi sub ienupăr, până ne putem pregăti. Stai liniștit, și așteaptă. Lasă tunetele să treacă. Lasă cutremurul să zguduie. Lasă vâjâitul vânturilor să meargă, și focul să străbată, orice vrea. Mă gândesc la acea cântare:

Învață-mă, Doamne, cum să aștept când
inimile sunt în flăcări,
Lasă-mă să-mi smeresc mândria, să chem
Numele Tău;
Păstrează-mi credința înnoită, ochii mei la
Tine,

Lasă-mă să fiu pe acest pământ ceea ce Tu vrei
ca eu să fiu.

Asta-i ce vreau eu să fac.

Cei ce așteaptă după Domnul, își vor reînoi
tăria,

Ei se vor înălța cu aripi ca un vultur,

Voi credeți asta?

Vor alerga și nu vor obosi, vor umbla și nu vor
ameți;

Învăță-mă, Doamne, învață-mă, Doamne, cum
să aștept.

129 Lasă tunetele să treacă pe lângă. Lasă să treacă focul pe
lângă. Dar lăsați-mă să aud acel Glas domol liniștit, care spune,
„Veniți la Mine, voi toți care trudiți și sunteți împovărați. Ieșiți
afară de sub ienupăr. Ieșiți afară din peșterile voastre.”

130 Eu vreau să-mi înfășur credința, fața în Sângele Lui, să
pășesc înainte să zic, „Da, Doamne. Eu acum cred.”

Să ne rugăm.

131 O Doamne, Creator al cerurilor și al pământului, autorul
Vieții veșnice, și dătător al fiecărui dar bun, fii milostiv față
de noi, Doamne. Noi acum stăm în nevoie să auzim. Glasurile
noastre, Doamne, au venit sus.

132 Și acum noi am auzit așa de multe glasuri. Există așa de
mulți care zic, „Vino aici la biserica *aceasta*. Dacă te vei înscrie în
biserica noastră! Noi avem cel mai bun grup din oraș, oamenii cei
mai bine îmbrăcați. Primarul orașului merge la localul nostru.”

133 Și multe popoare, în adunările lor, Doamne, invită
guvernatori, și așa mai departe, să vină și să țină discursuri.
O Dumnezeule, ține aceasta de la mine, Doamne. Ascunde-mă
într-o peșteră și lasă-mă să aștept, Doamne. Ce-mi pasă mie
despre ce spune guvernatorul? Eu vreau să aud acel Glas domol
liniștit al Mântuitorului meu. Oh, ajută-mă să aștept, Doamne,
și să-mi reînnoiesc tăria așa cum te aștept pe Tine.

134 Și ajută această biserică, Doamne, ca ei să aștepte după Tine,
și înnoiește-le credința, și înnoiește-le tăria, să se înalțe ca aripi de
vultur. Fie ca ei să asculte, Doamne, nu după gălăgie, nu după
strigăt, ci să asculte după Glasul domol liniștit.

135 Doamne, în câteva zile, eu mă urc într-o peșteră acolo,
să aștept. O Dumnezeule, ajută-mă, Doamne. Orbește-mă, și
surzește-mi urechile, față de lucrurile lumii, pentru popularitate,
sau pentru faimă, sau pentru orice lucru zadarnic care-l poate
oferi această lume. Lasă-mă să stau acolo, Doamne, până când eu
aud acel Glas domol liniștit. Atunci lasă ca slujitorul Tău să vină
înainte, Doamne, înălțându-se, pe aripile unui Vultur. Admite
aceasta, Doamne.

¹³⁶ Binecuvântează această biserică mică. Binecuvântează pe Fratele nostru Neville. Ia boala aceea de la stomacul lui, Doamne, și aruncă-o la o parte de la el. Pune-l în ham, Doamne, și lasă-l să vină înapoi aici, reînoit. „Ei își vor reînoi tăria.” Admite aceasta, Doamne.

¹³⁷ Iartă-ne de păcatele noastre. Noi venim la masa de Împărtășire acum, Doamne. Tu ai spus, „Cel care mănâncă și bea aceasta nevrednic, mănâncă și bea osândă pentru el însuși, nedeosebind trupul Domnului.” Ajută-ne, Doamne, să ne cercetăm sufletele, inimile noastre. Și încearcă-ne și vezi dacă există ceva lucru necurat pe la noi. Dacă există, iartă-ne, O Dumnezeule, așa cum noi așteptăm smeriți după Tine. Noi o cerem în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

Învață-mă, Doamne, să aștept, jos pe genunchii mei,

Și în timpul Tău bun Tu îmi vei răspunde cererilor mele; (Asta-i adevărat.)

Învață-mă să nu mă bazez pe ceea ce fac alții, Ci să aștept în rugăciune după un răspuns de la Tine.

¹³⁸ Asta-i ce vreau eu, un răspuns din Cer. Eu vreau să aud Glasul Lui, nu glasul managerului, nu glasul primarului, nu glasul guvernatorului, nu glasul episcopului. Eu vreau să aud Glasul Tău, Doamne. Acea smerenie și blândețe a Duhului Sfânt vorbind în inima mea, „Veniți la Mine, voi toți care trudiți și sunteți împovărați.” Da, Doamne, noi stăm sub ienupăr acum. Noi așteptăm, să vedem ce va spune El.

¹³⁹ Domnul va binecuvântat, pe fiecare, acum. Câți vor să fie amintiți în rugăciune? Să vă văd că vă ridicați mâna. Ziceți, „Doamne, învață-mă să aștept. Învață-mă. Lasă-lasă-lasă-mă să uit toată mândria mea. Când alții trec pe aproape, făcând lucruri mari așa, lasă-mă să-mi smeresc mândria, doar să chem Numele Tău. Învață-mă să nu mă bazez pe ce fac alții, ci doar să aștept în rugăciune după un răspuns de la Tine.”

¹⁴⁰ Cum a făcut Ilie, el a așteptat acolo înapoi, a auzit tunetul, a auzit fulgerul, a auzit prăbușirea stâncilor; a auzit focul, a auzit vântul, dar nu asta era ceea ce căuta el, asta nici măcar nu l-a mișcat pe profet, el a lăsat-o să treacă înainte, dar când acel Glas domol liniștit, el și-a ridicat mantaua și a pus-o peste fața lui, și a mers la capătul peșterii. Și Domnul a zis, „Du-te, stai pe stâncă acolo jos.”

Asta-i ce vreau eu să aud, „Stai pe stâncă.” În ordine.

¹⁴¹ Este timpul acum pentru Împărtășire. Domnul să vă binecuvânteze. Eu cred, întâi, înainte să facem aceasta, noi vrem să oferim rugăciune pentru fiecare de aici care și-au ridicat mâinile, că ei într-adevăr au vrut ca Dumnezeu să le vorbească. Există careva din voi de aici sub un ienupăr, în seara aceasta?

Ridicați-vă mâna. Sigur. Sigur, noi suntem. Mulți dintre voi de aici sunt în peșteră, așteptând.

142 Ați văzut toate lucrurile acestea mergând pe aproape. Ați auzit marile treziri ale lui Billy Graham, ale lui Oral Roberts, ale mele, pretutindeni, Tommy Osborn, Tommy Hicks, toți aceștia trecând pe aproape. Dar unde este Acesta? Unde este acel Glas?

143 Voi ziceți, „Eu am strigat cu Jessupii. Eu am—eu am dansat în Duhul cu Musical Harts. Am făcut toate aceste alte lucruri. Am făcut toate acelea. Dar unde este acel Ceva, Frate Branham, care mă apasă și pune o povară peste mine pentru sufletele pierdute, până când eu doar nu mă pot odihni din cauza aceasta?”

144 Acum, acela-i singurul fel care se duce înăuntru. Asta-i ce a spus Biblia. „Pune o pecete numai pe aceia care suspină și plâng pentru urâciunile care se fac în cetate.” Oh, acolo-i unde noi avem nevoie de asta, prieteni.

Să ne rugăm din nou.

145 Doamne! Te rog, Doamne! Oh, eu aș putea cânta prea mult. Aș putea predica prea mult. Aș putea striga prea mult. Aș putea plânge prea mult. Dar eu niciodată nu mă voi ruga prea mult. O Dumnezeule, cercetează-mă și încearcă-mă.

146 Doar am vorbit, cu un timp în urmă, despre iazurile adânci, cum reflectează ele stelele; pune o adâncime din Duhul Tău în noi, Doamne, cum a spus David profetul, „Călăuzește-mă alături de apele liniștite,” nu apele învolburate. Apele liniștite, călăuzește-mă acolo, Doamne. Liniștește-mă. Sunt agitat, sunt cu totul amărât.

147 Eu am făcut tot ce Tu mi-ai spus să fac, din câte știu eu. Am traversat națiunea, în jurul lumii, am predicat, și am plâns, și am constrâns. Tu ai fost credincios să dezvălui acel semn al lui Mesia, să arăți că Tu ești, Doamne, cel care o face, și nu un om. Eu sunt recunoscător pentru aceea. Dar, Doamne, eu sunt sub ienupăr, în seara aceasta. Eu mă întreb, „De ce nu se pocăiesc ei? De ce nu poate această Americă să o vadă, Doamne?” Își are simțurile așa de amorțite? Este biserica așa de organizată, așa de strâns? Și ei nu vor să coopereze. Ei nu vor să facă nimic decât să critice.

148 Dar eu sunt tot așa de sigur, în seara aceasta, cum a fost prin Ilie, sub pom, Tu ai șapte mii, încă, care nu și-au aplecat genunchiul la Baal. Tu ai mulți sfinți pe pământ astăzi, așteptând pentru Venirea Domnului.

149 O Doamne, ai milă de noi. Încearcă-ne, și pune-ne în cântarul Tău de măsurat. Și dacă noi vedem că am fost găsiți în lipsă, O Doamne, curățește-ne atunci de păcatele noastre. Și fă-ne ce ai vrea Tu să fim. Admite asta la fiecare persoană din biserica aceasta. Căci noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

¹⁵⁰ Acum urmează să fie timpul de Împărtășire. Ne rugăm ca Dumnezeu să vă binecuvânteze acum. Toți care trebuie să plece, și nu vor să ia Împărtășirea, ne întâlnim aici miercuri seara, va fi adunare din nou.

¹⁵¹ Să nu uitați să vă rugați pentru mine. Eu o să am nevoie de asta acum. În următoarele câteva zile, eu o să am nevoie de rugăciune. Acum să nu o luați doar ușor, ci puneți-mă pe inima voastră și rugați-vă pentru mine. Am nevoie de rugăciunile voastre. Eu am decizii de luat care ar putea însemna diferența de milioane de suflete. Ceva trebuie să se facă. Eu am mers atât de departe cât pot, în tăria mea proprie. Eu—eu trebuie să am o viziune de la Dumnezeu, pentru mine. El îmi arată pentru alții, dar eu—eu trebuie să am ceva pentru mine. Eu am nevoie de asta. Rugați-vă pentru mine. El o va trimite dacă doar vă veți ruga.

¹⁵² Conducând în jur, astăzi, eu mă uitam în jur. Eu am fost la casa ta, Frate Roy. Și eu nu am vrut să vin înăuntru; acolo era o mașină care stătea acolo afară. Eu îți datorez ție și Sorei Slaughter o vizită. Meda și cu mine conduceam în jur. Am zis, „Păi, vom veni înapoi puțin mai târziu,” dar am fost ocupat și nu am ajuns înapoi. Mergând în jur, conducând în jur, pe drumuri, gândindu-mă, „O, Dumnezeule, trebuie făcut ceva. Trebuie doar să dau de Tine undeva.”

¹⁵³ Ora presează. Întunericul se stabilește. Timpul sfârșitului este aici, un minut înainte de miezul nopții. Vedem prezența vrăjmașului, scuturarea, simțul, starea nervoasă, tensiunea lumii, și fără să știți că aceea este osânda voastră. Vedeți? Oh, vai! Să ne înălțăm sus cu aripi ca un vultur, acum, să zburăm în brațele Aceluia care este același ieri, azi, și în veci.

¹⁵⁴ Acum, toți care vor să stea pentru Împărtășire, noi vom fi bucuroși să vă avem în acest timp de împărtășire.

¹⁵⁵ Acum, voi aveți Întâi Corinteni, eu cred, al 11-lea capitol, acolo. Eu te voi pune să-l citești chiar acum, atunci, Frate Neville, dacă vrei. [Fratele Neville citește Întâi Corinteni 11:23-32—Ed.]

[Căci eu am primit de la Domnul ceea ce de asemenea eu v-am dat vouă, Căci Domnul Isus în aceeași seară în care el a fost vândut a luat pâine:]

[Și când el a dat mulțumiri, el a frânt-o, și a zis, Luați, mâncați: acesta-i trupul meu, care este frânt pentru voi: aceasta să faceți în amintirea mea.]

[După același fel el a luat și paharul, când el a cinat, zicând, Acest pahar este noul testament în sângele meu: aceasta să faceți, de câte ori îl beți, în amintirea mea.]

[Căci ori de câte ori mâncați această pâine, și beți acest pahar, voi arătați moartea Domnului până vine el.]

[De aceea oricine va mânca această pâine, și bea acest pahar al Domnului, nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului.]

[Dar lăsați ca omul să se cerceteze pe sine, și astfel să mănânce din pâinea aceea, și să bea din paharul acela.]

[Căci cel ce mănâncă și bea nevrednic, mănâncă și bea osândire pentru sine, căci nu deosebește trupul Domnului.]

[Din această cauză mulți sunt slabi și bolnăvicioși printre voi, și mulți dorm.]

[Căci dacă ne-am judeca singuri, noi nu am fi judecați.]

[Dar când noi suntem judecați, noi suntem pedepsiți de Domnul, ca noi să nu fim osândiți odată cu lumea.]

156 Aceea nu are nevoie de vreo explicație, este doar aceasta, „Dacă noi mâncăm și bem nevrednic, noi mâncăm și bem osândă pentru noi înșine, nedeosebind trupul Domnului. Din cauza aceasta mulți sunt slabi și bolnavi printre voi, și mulți sunt morți,” vedeți, când noi venim să luăm Împărtășire.

157 Fiecare Creștin ar trebui să ia Împărtășirea. Este datoria voastră. Este o confruntare. Vedeți? Isus a zis, „Dacă voi nu o luați, voi nu aveți parte cu Mine.” Vedeți?

158 „Dar cel ce mănâncă și bea nevrednic, mănâncă și bea osândă pentru sine.” Adică, dacă tu încă ești afară cu lumea, și faci lucrurile lumii, și oamenii te văd că iei Împărtășirea, tu faci rău. Tu doar aduci ocară asupra ta. Și doar îți va face rău ție. Nu este că îi va face rău lui Dumnezeu. Îți va face rău ție. Și astfel o persoană trebuie să se cerceteze pe sine.

159 Și înainte să ne apropiem de acest moment sacru, voi cereți lui Dumnezeu să cerceteze viața mea. Și dacă eu am făcut ceva care nu este drept, iertați-mă pentru asta. Eu—eu nu am vrut să o fac. Eu o voi îndrepta dacă El mi-o va descoperi. Și eu voi cere același lucru pentru voi. A zis, „Când vă adunați împreună, zăboviți unul pentru altul.” Adică, „Așteptați-vă unul pe altul, și rugați-vă unul pentru altul.”

160 Noi vrem să luăm această Împărtășire. Și dacă noi nu o facem, noi nu avem parte cu El, aceea-i ce a spus El, Întâi, sau, Sfântul Ioan, al 6-lea capitul.

161 Acum, doar să ne rugăm. Voi rugați-vă pentru mine, în tăcere, în timp ce eu mă rog pentru voi.

162 [Fratele Branham se roagă încet—Ed.] Mă rog ca Tu să ne ierți, prin credință. Lasă ca Duhul Tău, O Dumnezeule, să vină. Mă rog ca Tu să ne ierți de toate fărădelegile noastre față de oameni...?...iartă...?...

¹⁶³ O Doamne, ascultă rugăciunea noastră. Aceasta este rugăciunea noastră de iertare, Doamne. Ne rugăm iertare. Ne rugăm pentru milă. Iartă-ne, Doamne. După cum este scris în Cuvântul Tău, „Iartă-ne fărădelegile noastre, așa cum noi iertăm pe aceia care greșesc împotriva noastră. Și nu ne conduce în ispită, ci izbăvește-ne de la rău. Căci a Ta este împărăția, și puterea, și slava, în veci. Amin.”

Eu cred că tu ai așa de multe. . .

59-0301E Ce Faci Tu Aici?
Tabernacolul Branham
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

ROMANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org